

LLIBERTAT

Portantveu del Front Anti-Feixista

La nova Espanya, l'Espaya edificada damunt les runes del fanatisme tradicional necessita la constant i lleial col·laboració de tothom. Els elements que, sense negar-la directament, no ofereixin el seu treball desinteressat han d'ésser considerats com a facciosos.

L'ESCOLA NOVA UNIFICADA

Un dels fruits més saborosos conquerits amb motiu de la primera revolució espanyola de l'edat moderna, revolució provocada, precisament, per la gent que des de molts segles ençà treballaven activament i decidida per barrar-li el pas, es la realització del que fins ara havia estat un somni molt bonic, però tan distanciat de la realitat que podia ésser considerat com una utopia: l'escola nova unificada.

Les bases damunt les quals ha de bastir-se l'edifici formidable de l'escola nova unificada, l'únic factor d'una transcendència tan enorme que sense ell no podria existir la futura societat per la qual lluitem, no podien cavar-se uns mesos enrera, perquè el règim de castes i privilegis a què, malgrat l'adveniment de la República i bona voluntat dels governants estava sotmesa la nostra terra, ho impedia. Era necessària una terra que no fos bellugadissa; precisava l'adveniment d'un nou estat de coses. I aquesta roca damunt la qual s'hi estabilitza un edifici formidable, i aquest estat de coses que arrenca de socarrel els privilegis i els regusts del passat, tament com una cosa de meravella, s'han presentat.

Però de quina manera s'han presentat! Si no fos per les víctimes i el trasbals econòmic, que de moment estem passant, gairebé podríem agrair als feixistes mal nascuts la sublevació actual. La neutralitat irracional dels facciosos que tingué cura de l'organització de la guerra civil i de les matances horripilants a què ens tenen acostumats, no podia imaginar-se les conseqüències desastroses que per a ells representava el fracàs de les seves operacions bèl·liques.

Tot el que perjudica espiritualment o material als sublevats és benefici per a la classe que treballava i vivia malament, per a l'obrer que produïa i es trobava mancat del més indispensable.

Gràcies als seus intents de destrucció ha estat possible fer desaparèixer la clau, el ressort amb el qual conservar i millorar les conquestes obtingudes com per encant, tot el que ens lligava a la tradició, i, sobretot, ens han donat des del 19 de juliol passat: l'escola nova unificada, l'escola de l'igualtat, les característiques i missió de la qual tractarem en edicions successives.

Meditacions lliures

LA MES ABOMINABLE APOSTASIA

El fet que una gran part dels que avui lluiten al costat de les turbes teixistes invoqui sovint el nom de Déu i assegurui que lluiten en defensa de la religió catòlica —dit sia sense cap intenció de ferir la susceptibilitat dels seus confreres mahometans— autoritza a qualsevol que mediti sobre aquest punt, a fer aquestes consideracions precises:

Aquell que invoca el nom de Déu en el curs d'una empresa terrenal, ho fa perquè en dedicar-li aquella empresa o posar-la sota el seu patrocini, la creu digna de tan enlairada mitjanceria. I també perquè considera a la divini-

tat capaç d'ajudar a l'obra escomesa, en forma de decisiva i franca col·laboració.

L'esperit es conturba, però, i es veu perdut en una mar de terribles confusions, quan es pregunta a si mateix com és possible que aquell que es llença al crim monstruós d'una lluita fratricida, essent creient i havent estat educat en els manaments de la llei de Déu, pot exigir o demanar al propi Déu, que es converteixi en còmplice d'aquell crim que va contra la seva pròpia llei.

L'església catòlica ha tingut les més severes invectives contra la religió mahometana, pel fet d'acceptar aquesta re-

ligió el precepte de la "guerra santa". És a dir: la lluita dels mahometans contra els seus contraris en creences, o racialment distanciat.

En canvi aquesta mateixa església creu possible que el seu suprem apòstol incorri en una aberració moral tan infinitament pitjor que la de la "guerra santa", com és la guerra abominable entre germans de raça, nascuts en el sí d'una mateixa tradició religiosa.

En altres paraules: els lluitadors que es diuen catòlics defensors de la religió, atribueixen al seu Déu, aquell mateix crim, exactament, que no perdonen als —segons ells— bàrbars i infidels seguidors de Mahoma.

Així, més que una incongruència abominable, constitueix una apostasia digna, solament de l'imaginació tenebrosa dels àngels rebels.

LUDOVICUS

Als antics subscriptors i anunciants dels dos diaris locals desapareguts

Els recordem que tenen el deure moral de contribuir al sosteniment de LLIBERTAT, tota vegada que el nostre diari, òrgan del Comitè Anti-feixista de Tarragona, ve a ésser, convenientment reformat, el substitut dels diaris locals

desapareguts amb motiu de la sublevació feixista.

Es convenient que tots els nostres lectors procurin assabentar, de l'exposat anteriorment, a les seves amistats o coneixences.

Tot just iniciada la idea de construir una columna que portarà el nom del President de Catalunya, han acudit centenars de voluntaris a inscriure's. També passà igual amb la que es formà amb el nom del primer President, Francesc Macià. Aquesta sortirà tot seguit. La columna "Lluís Companys" molts dels components de la qual no coneixen ni tan sols el maneig del fusell, està rebent les darreres instruccions al castell de Montjuïc. En les fotos que reproduïm, es veu una part de la columna practicant exercicis i el cap d'aquesta donant indicacions als instructors.

(Foto de "La Humanitat".)

El gran front de lluita

Fa temps que, parlant amb amics d'aquest tema que ens és tan car a tots els catalans, la llibertat de Catalunya, jo em dolia de la manca en la política catalana d'una ala dreta intel·ligent. La Lliga —aplegall de reaccionaris al camp de burgesos a la ciutat—, com si la mort de Prat de la Riba li hagués marcat una ruta de devallada, semblava talment estigués totalment desorientada. L'Assemblea de Parlamentaris de l'any 1917, amb aquell moviment esplèndid de revolta, en el que juntes, les esquerres i les organitzacions sindicals es proposaven crear una Espanya democràtica i liberal, traicionada per Cambó; el moviment en pro de l'autonomia més tard, malmès també per la retirada absurda de la dreta catalana; el moviment esplendorós precursor del 14 d'abril i tota la breu història d'aquesta República i de la Catalunya autònoma, són arguments prou clars que diuen d'una manera indubitable, la manca que ha tingut la nostra pàtria d'una dreta intel·ligent, liberal i comprensiva que facilités el joc normal de la governació del país.

A darre-hora, la posició de les dretes, convertint-se en satèl·lits de la reacció espanyola que troba el seu màxim exponent en aquesta tropa absurda i criminal de generals facciosos, de bisbes que converteixen el seu pretès apostolat en arma contra el poble, de feixistes que somnien encara en una regressió a la edat mitjana, la posició de les dretes es converteix en suïcida.

Europa —la vella Europa tan gelosa de la seva civilització— passa uns moments de transformació que esdevindrà històrica. Hi ha, en tot el món, una força jove i audaç, creadora d'un nou ordre social, que cerca desesperadament

un equilibri muntat sobre una base de justícia que fins avui sols havien somniat uns quants idealistes, i davant d'aquesta força que ha de transformar totes les velles concepcions, que ha de crear una nova civilització, que és com una riuada immensa que es pot canalitzar, però no estancar, les dretes nostres, adopten l'actitud més absurda de totes: no volen sacrificar una mica la seva posició privilegiada, i, s'exposen, a perdre-ho tot.

Catalunya viu les hores més desicives de la seva història recent. Com en el 14 d'abril, s'estructura un nou ordre en la vida del nostre poble, i com en el 14 d'abril, són les esquerres i les organitzacions obreres les que tenen que fer-ho tot. Hi ha un anhel de justícia, d'ordenació econòmica més justa i equitativa, de donar-li al nostre poble un sentit totalitari que no podia tenir en les hores passades. Com en el 14 d'abril, una nova aubada ens omple d'esperances, però aquesta aubada està enrogada per la sang generosa dels companys que es baten en les terres d'Aragó, de Mallorca i d'Espanya tota, per aquesta causa que les dretes no varen saber comprendre a temps.

Homes de responsabilitat, homes que comprenen el sentit a que camina la vella civilització occidental, cal que tots formin un front; la nova estructuració de Catalunya se la serveix de totes les maneres, amb el fusell al front de guerra, al taller, a l'oficina, al camp, a tot arreu, però lluitant noblement, amb l'ànima amaraada per totes les idees santes de millorament humà.

Alfred Gilibert i Punsoda

Notes informatives

Avis als subscriptors de ciutat i corresponsals administratius de les comarques

El crescut nombre de subscriptors, que a últimes hores del passat dilluns arribà a l'Administració, ens impedi efectuar el normal repartiment de l'edició. D'avui en endavant les coses rutllaran, sinó d'una manera perfecta amb el màxim de perfecció que ens permetin les nostres possibilitats.

A la nostra Redacció tenim uns números de l'edició d'ahir que els entregarem a tots aquells subscriptors que no el reberen.

Altrament, agraïrem se'ns comuniqui deficiències d'administració amb la completa seguretat que seran resoltes immediatament.

Ultramarins i Perfumeria Josep Cabré Pagés

Especialitat en pastes per a sopes i licors

Comte de Rius, 21.—Telèfon, 1721
TARRAGONA

AJUNTAMENT

La Comissió de Govern d'aquest Ajuntament, en sessió celebrada el dia d'avui a pres els següents acords:

- 1.—Aprovar l'acta de la sessió anterior.
- 2.—Departament d'Hisenda. — 1. Incautar-se de la Cambra frigorífica instal·lada al Mercat Central. — 2. Concedir l'augment del 15 per cent als empleats d'aquest Municipi sobre el sou que perceben.
- 3.—Departament de Governació. — 1. Aprovar comptes.
- 4.—Departament de Mercats. — 1. Aprovar comptes. — 2. Concedir el lloc núm. 13 de verdura del Mercat del Fòrum al senyor Emili Moix Cabestany.
- 5.—Departament de Foment. — 1. Autoritzar a la senyora Maria Rebull Cabré per reformar la façana del seu establiment del carrer de Blasco Ibàñez, núm. 9.
- 6.—Departament d'Aigües. — 1. Concedir l'augment de tres quarts de ploma d'aigua a la casa núm. 10 del carrer del General Moragas, propietat del senyor Josep Roca Fortuny. — 2. Idem d'una ploma a la casa núm. 8 i 12 del carrer de Blasco Ibàñez propietat del senyor Joaquim M. Tintoré Punyed. — 3. Idem idem un quart de ploma a la casa número 13 del carrer de Llúria, propietat de la senyora Josefina Mateus Sánchez. Contador.

El que és fa públic per a coneixement

general en compliment de l'article 130 de la Llei municipal catalana.

Tarragona, 31 d'agost del 1936. — El Secretari accidental, G. Molendrez.—Rubricat. — Vist i plau, l'Alcalde accidental, D. Valle. — Rubricat.

FERRETERIA Vda. de Daniel Socías

Angel Guimerà, 21
TARRAGONA

El diputat Ruiz a la nostra ciutat

Ahir visità al Comissari de la Generalitat senyor Mestres el diputat socialista de les nostres comarques senyor Ruiz Lecina.

El diputat Ruiz, que procedia de Madrid a la tarda marxà cap a Barcelona.

Nomenament de Fiscal del Tribunal Popular

Ha estat nomenat Fiscal del Tribunal popular de les comarques tarragonines l'advocat senyor Josep M. Valbuena.

Ahir al matí prengué possessió del càrrec i al migdia acompanyat dels senyors Nogués i Terrer visità al Comissari de la Generalitat senyor Mestres.

Milicians al front

Ahir al matí marxaren cap al front de lluita d'Aragó un grup de milicians de la C. N. T.

Bon viatge i que l'encert els acompanyi.

El Delegat d'Ordre Públic a Tarragona

Es troba a Tarragona l'Inspector de Policia de la frontera i Delegat d'Ordre Públic de les comarques senyor Detrell, el qual romandrà breus dies a la nostra ciutat.

El Comitè d'Investigació i Vigilància, està en servei permanent, per tal de rebre totes les denúncies que's presentin, al mateix temps que recorda a tots els milicians el deure que tenen de no complimentar cap ordre que no sigui manada per aquest Comitè.

Suïcidi

Ahir a la tarda hi hagué un moment d'alarma al carrer d'Apodaca. Un home de mitjana edat en llençà del terrat de la casa núm. 34 del carrer d'Apodaca a la vora del carrer morint a l'acte.

El mort resulta ésser Dionisi Gascón Capilla.

El Comitè Anti-feixista de Roda de Barà, traslladà ahir a la nostra ciutat al veí d'aquella població Josep Martí Navarro, considerat com element facciós.

Han arribat, procedents de Lleida, 34 estudiants de capella, que havien estat detinguts. Han ingressat al Rio Segre.

Farmàcia Martínez

Medicaments purs, específics
sèrums i vacunes

Cos del Bou, 2
TARRAGONA

Ahir al matí marxaren cap al front d'Aragó un grup de milicians de la guàrdia nacional republicana. En passar per la carretera de Castelló, abans d'arribar al pont del riu Francolí, tingueren la dissort de topar amb un arbre resultant ferits gran nombre de guàrdies.

Dos d'ells nomenats Medargo Castrejon, de 34 anys, i Francesc Gómez, de 44, quedaren hospitalitzats.

Ha estat a Tarragona, després de recórrer tot el front d'Aragó, el General de la quarta Divisió Orgànica, Aranguren acompanyat dels seus ajudants de camp. S'han hostatjat a casa el senyor Martínez Penyalver, on han rebut la visita del Comissari de la Generalitat.

Espectacles

Cinema Teatre Tarragona

Avui tarda i nit:
Còmica; "Amor en venta", per Joana Granford i Clark Gable; "La secuestrada", film de gangsters per Lew Ayres.

Teatre SALÓ MODERN TARRAGONA

Dimecres dia 2 de setembre del 1936. :: A les sis de la tarda.

GRAN VETLLADA ARTÍSTICA

organitzada per la secció Artística de l'Associació d'Alumnes i Ex-Alumnes de l'Escola del Treball de Tarragona, a profit dels Hospitals de Sang i batalló expedicionari

PROGRAMA

1.er Es posarà en escena la joguina còmica d'A. Barbosa

Jugar a casats

per la Srta. Telesforo i el Sr. Perelló

2.ón Sota la direcció d'En Joan Pons, es representarà el formós drama en 3 actes original d'Ignasi Iglésias

El cor del poble

amb el següent REPARTIMENT:

Madrona, Srta. Telesforo; Pasarell, Sr. Pons; Fidel, Sr. Llambrich Boria, Sr. Saigi; D. Albert, Sr. Miró; Xic, Sr. Arts.

Perruqueria: Llort

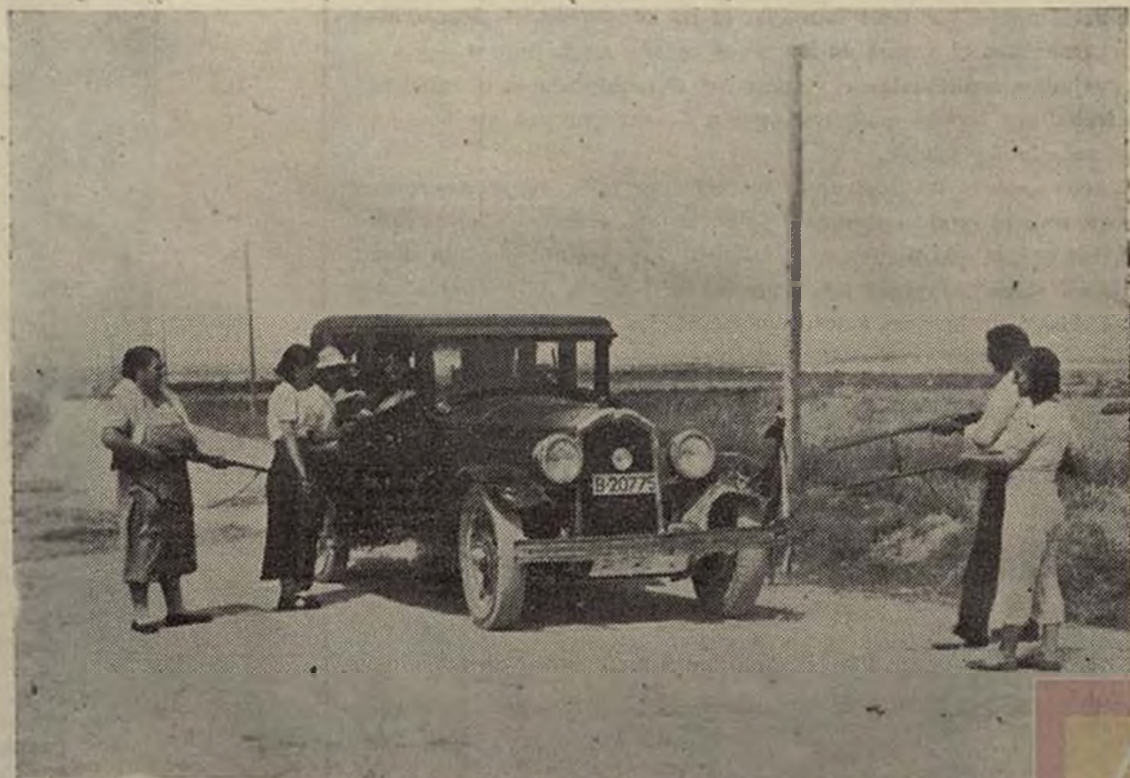
3.er L'Esbart Dansaire del Foment de la Sardana "L'Harmonia" executarà els següents ballets:

LA BALANGUERA ... Gup
BALL PLA ... Pobleta
BALL DEL RAM I DEL VANO

També hi pendrà part el Xor "L'Ancora" dirigit pel seu Director Daniel Mestre, que compleix el dia mateix d'aquest festival 43 anys de la direcció de l'esmentat Xor

Els entreactes seran amenitzats per l'Orquestrina local "Hollywood Jazz", degudament autoritzada per la Societat de Professors Músics de Tarragona.

Preus: Seient de pati, 1'25 ptes. Primer pis, 1. Circular, 0'75. General, 0'50. — Notes de costum.

Mentres els homes són al Front o al camp amb l'arada, les dones els relleven en la tasca del control de carreteres (Foto de "La Humanitat".)

Secció de xòfers

TAXIS COL·LECTIUS
U. G. T.

Havent-se establert la col·lectivització dels taxis en aquesta ciutat, s'avisava a tot el públic en general, que les comandes per a tots els serveis, únicament es podran dirigir a Rafael Casanovas, 18, tel·lèfon 1065, i a tots els taxis.

Les parades públiques de taxi queden tal i com sempre han estat costum.

Amb la col·lectivització, aquest important servei públic queda millorat notablement.

Donatius rebuts per a l'Hospital de Sang del Front Popular i batalló expedicionari

S. A. de "Abonos Medem"	500'—
Santiago Gramunt	5.000'—
Jesús Fernández Matias	7'—
Josep Latorre	15'—
Vicenç Giner	25'—
Jaume Espanyol	50'—
S. de Professions i oficis vairs que pertanyen a U. G. T.	571'50
Josep Munté	100'—
Mariano Clanchet	25'—
Família Centellas	3.000'—
Bonaventura Alfonso Pedrol	25'—
Comissió de festes del carrer de Gràvia	16'10
Maria Miró	10'—
Operaris de la casa A. Ribé, tercera entrega	227'95
Rafael Pi	25'—
Casa de bany de la platja del Miracle	233'95
Empresa del Saló Modern (Josep Gurgui) recaptades del benefici celebrat el 27 de l'actual	327'—
Joan Cardona	25'—
Ramon Perelló Scler	10'—
Tomàs Bacora	25'—
Josep Estelí	25'—
Un antifeixista de Palma d'Ebre	150'—
Policarp Pérez	5'—
Josep Mateu	8'—
Manuel Marco	6'—
Tripulació de la barca Jaume Budesca	5'—
Comitè Antifeixista de Rourell	150'—
Personal de la F. de Manuel Albiach	150'95
C. Martínez Sebastià	25'—
Comitè Antifeixista de Perator	734'—
Treballador del Monestir de Poblet	190'85
Teodosia Artero	17'—

Marítimes

Continua la calma en el nostre port. Ahir arribà directe de Liverpool en llast el vaixell anglès "Pinto", carregant durant tot el dia lots de fruits secs, vi i oli que tenia preparats a la destinació d'Anglaterra.

Aquesta fou ahir la única activitat del port.

Vaixells entrats

Vapor anglès "Pinto", de 536 tonelles, arribat de Liverpool amb llast, consignat a la casa Mac Andrews & Co.

Vaixells despatxats

Vapor "Pinto", cap a València amb càrrega general.

En Port

Vapors "Rio Segre", "Caño Cullera".

Atraes demanats

Vapor "Procida".

Casa GUÉLL

Teixits :: Novetats

Especialitat en abrics i vestits per a home.

Major, 15 i 17

TARRAGONA

El Temps

Observacions Meteorològiques de l'Institut

Temperatura a l'ombra: Màxima, 27'5, mínima, 19'5.
Termòmetre a 0 i al nivell de la mar: A les 8 h., 762; a les 18, 761'5.
Direcció del vent: A les 8 h., NU.; a les 18, SU.
Força del vent: A les 8 h., calma; a les 18, id.
Estat del cel: A les 8 h., quasi tapat; a les 18, quasi despatat.
Classes de núvols: A les 8 h., C. St. Cu.; a les 18, id.
Evaporació: En les 24 h., 1.
Pluja recollida: En les 24 h., 0.
Humitat relativa: A les 8 h., 77; a les 18, 84.

Carnet sindical

Es convoca a la Junta Directiva del Col·legi d'Agents Comercials, per avui dimecres, a les 7 de la tarda a la Secretaria pròpia, de la Casa del Poble. Es forçosa l'assistència.

Ahir a les deu del vespre es reuní l'Assemblea general de l'Unió de Rabassaires per tal de tractar sobre els problemes que l'actual moment planteja a l'organització. Va quedar constituït el Comitè revolucionari que ha de procedir a l'incautació de les finques dels grans propietaris, per tal de dirigir la producció. Hi assistí un gran nombre de socis i s'explicà l'alcanc dels decrets i la seva importància alguns companys.

U. G. T.

Sindicat de Professions Liberals (U. G. T.)

Per acord del Comitè Central del Sindicat de Professions Liberals (U. G. T.) es posa en coneixement de tots els adheritats a les diverses seccions que integren aquest Sindicat que des d'aquesta data queden mobilitzats per a prestar els serveis propis de la seva professió que siguin necessaris per a la millor regulació del nou ordre social.

A l'ensens s'ordena a tots els adheritats passin per l'estatge del Sindicat (Passeig de Juli Antoni, 16), d'11 a 1 Casa del Poble, Rambla 14 d'Abril, de del matí, per tal de rebre instruccions.

Sindicat de Professions Liberals (U. G. T.)

En reunió celebrada pel Col·legi de Farmacèutics de Tarragona-ciutat acordà per unanimitat ingressar al Sindicat de Professions Liberals (U. G. T.).

Sindicat de Professions Liberals (U. G. T.)

El Sindicat de Professors Liberals (U. G. T.), domiciliat a la Casa del Poble, Rambla 14 d'abril, invita a les Llevadores per a que ingressin a la secció que de la seva professió s'ha organitzat dins de l'esmentat Sindicat.

Sindicat de Professions Liberals (U. G. T.)

En reunió celebrada pel Col·legi de Procuradors acordà per unanimitat ingressar al Sindicat de Professions Liberals (U. G. T.).

Dels fronts de combat

Ha estat clos definitivament el cercle d'Oscà

LA LLUITA AL FRONT DE MALLORCA

El vol d'uns avions enemics ha estat l'únic senyal de guerra. Segueixen passant-se als nostres rengles gran quantitat de soldats i paisans.

IMPRESIONS

EL PUNY ENLAIRE

Per places i carrers, per camins i per contrades la gent saluda amb el puny enlaire. Als primers dies de la revolució, francament, hem de confessar, hi havia molts ciutadans que allò del puny enlaire els hi venia un xic gras, màxim quan passaven prop dels braus lluitadors de la F. A. I. en quines mans encara fumejaven les pistoles i els fusells.

Avui ha desaparegut totalment aquell recel i el puny enlaire omple la vida quotidiana de tot el poble treballador que lluita a la fàbrica, al camp, a la mar, i al front de guerra.

El puny enlaire significa tants esforços i tants sacrificis per part de les masses liberals i proletàries, que va la pena que ara dediquem quatre ratlles al mateix, per tal de contribuir a llur dignificació arreu del món. Dignificació per cert aconseguida a Espanya amb l'aixafament del moviment facciós de juliol passat.

L'octubre roig que visqueren especialment els camarades miners asturians, portà a les nostres terres un estol d'ofens que arribaren a les llurs catalanes saludant d'aquella faïsc. El puny dèbil d'aquells infants que la bestia feimant a llurs pares, avui ha esdevingut xista els hi havia arrabassat criminalment fort, que ha trencat les cadenes de ferro que adogallaven el proletariat espanyol.

El puny enlaire és justícia popular. És alliberació dels esperits rebels davant de la ignominia representada pel capitalisme blanc dels feixistes i del capitalisme negre del clergat degenerat.

El dia 20 de juliol proper passat, quan a

Barcelona el poble castigava amb les armes a la mà la tentativa feixista militar, recordo que a la cruïlla dels carrers de Balmes i Diputació hi vaig veure un company estès a terra. No es movia. Prop seu la sang formava petits bassals. En un d'aquests bassals hi havia una pistola. No obstant el paqueig que des dels terrats se'n feia varem atansar-nos juntament amb uns companys al lloc on romania el caigut. Varem allargar la mà. Estava encara calent; vivia encara. El xiuleig d'unes descàrregues ens fou retrocedir i ens obligà a posar-nos dins una porteria. Instants mes tard una ambulància passava per davant nostre i s'aturava. El xiuleig seguia. Abandonàrem el nostre refugi i ajudàrem a posar dins de l'ambulància el cos agoritzant d'aquell company. Quan estava ja allit damunt la camilla, amb gran sorpresa veírem com obria els ulls i amb gran esforç aixecava el braç dret uns segons, tot mig pronunciant aquestes paraules: "Ensenyeu al meu menut aixecar el puny amb coratge i dignitat!"

Recordem tots, treballadors, en aquestes hores de lluita i de responsabilitat que el puny enlaire vol dir acció i que cal justificar per part de tot aquell que empra aquesta salutació un sentit màxim de responsabilitat revolucionària, doncs altrament el puny enlaire lluny d'ésser signe de combat seria quelcom mancat de vida i per tant inútil a la lluita empresa en contra dels assassins de les llibertats del poble.

Crit

Crònica de guerra
tramesa directament pels nostres enviats especials Lluís Mas i Salvador Maset

Continuant la seva rectificació del front, en preparació d'una acció decisiva damunt d'un punt d'importància dels feixistes, les forces que comanda el Tinent Ferré han ocupat el poble de Vivel del Rio, amb gran alegria d'aquell veïnat, al Sur de la línia de Muniesa.

Solament un riu separa aquesta posició conquistada de les línies de l'enemic damunt del qual esperen caure com uns lleons els homes que comanda Ferré i Caralt.

Nous fugitius de Terol arribats a les línies de Muniesa expliquen la crítica situació d'aquella població creient que poc podrà resistir els insurrectes l'embat de les tropes alliberadores que estan a punt d'entrar a Terol, on tants de crim han de venjar.

Hem estat a Letux per assabentar-nos com els Milicians tarragonins portaven a cap la gesta de baixar els canons feixistes de la muntanya del Lobo enmig de les dificultats d'aquell terreny i sense tenir en compte la fatiga i l'esforç a realitzar. Ja hem vist els canons damunt d'un camió amb el propòsit de baixar-los per tal de dur-los a Barcelona.

A Letux hem pogut saludar els camarades que formen el Comitè de Control de les Milícies tarragonines que estan estacionades en aquell poble. Els camarades Tomàs, Martí, Juncosa, Fort i Tarragó que formen aquest Comitè amb representació de llurs respectius grups ens han parlat amb gran elogi de l'esperit i disciplina dels nostres Milicians i de llur entusiasme per a la unificació de les Milícies sota el comandament del camarada Tomàs.

També ens han fet constar que estaven satisfets de la manera com se'ls proveeix de queviures i de les atencions que es té per als Milicians tarragonins

per part de la ciutat de Tarragona. Els Milicians també ens han manifestat que no els manca res i que esperen moments oportuns per a lluitar i aixatar el feixisme.

Per absència del Comissari de Guerra s'ha encarregat de la Comissaria el Capità Pons.

Les bateries anti-aèries de Madrid han fet fugir uns avions facciosos que aquesta matinalada pretenien bombardejar Madrid

Madrid, 1. — Aquesta matinalada, a les quatre, han iniciat novament un vol sobre Madrid els avions facciosos. Els serveis de prevenció i de seguretat funcionaren admirablement i els aparells hagueren de retornar a llurs bases sense haver assolit cap dels seus objectius.

Les sirenes avisaren immediatament al veïnat la presència dels aparells, i els canons antiaeris els feren fugir a la mitja hora de donada la senyal d'alarma.

La normalitat quedà completament restablerta.

Unes esquadretes d'avions lleials varen fer fugir l'enemic al front d'Extremadura. Un nucli de cavalleria mora fou totalment destruït per les nostres bombes

Madrid, 1. — Ahir al matí, al front d'Extremadura, es portà a terme pel les nostres forces un bon moviment que obligà l'enemic a fugir davant l'escomesa de les nostres milícies.

Aparegueren dos esquadretes d'avions de bombardeig lleials, protegides per cinc de caça. Els nostres avions llançaren sobre l'avantguarda i la reraguarda de l'enemic i els punts estratègics que encara estan a seu poder, unes cent bombes per esquadreta. Quan els avions de bombardeig finiren llur tasca, els de caça descendiren ràpidament i a menys de cent metres de terra obriren foc de metralladora contra els rebels, els quals fugiren. Un nucli de cavalleria mora, compost almenys per seixanta genets, fou destruït per les nostres bombes d'aviació.

Quan un tren blindat retornava a la seva base, observà que per una carretera avançaven dos grups amb una bandera bicolor, que portaven de Navalmaral de la Mata. El tren parà i en descendiren trenta homes que ametrallaren els facciosos i els derrotaren completament.

El lerrouxista Salazar Alonso, provocador de la revolució d'octubre, ha ingressat a la presó

Madrid, 1. — El president del Tribunal Suprem i president del Tribunal de Dret que actua a la presó, ha donat la notícia als informadors que havia estat detingut l'exministre senyor Rafael Salazar Alonso.

La detenció la va dur a cap el grup de la F. A. I. anomenat "Els Llibertaris". Aquest grup preguntà al detingut: —Sou vos Rafael Salazar Alonso? —Sí —contestà. —Doncs quedeu detingut. —Qui sou vosaltres?

La F. A. I.

—Em lliuro solament a la F. A. I.

El grup de la F. A. I. que tan interessant servei ha realitzat, ha posat l'exministre radical a la disposició de les autoritats perquè aquestes jutgin la seva conducta.

El president del Tribunal Suprem va tenir frases d'elogi per a la F. A. I. pel servei realitzat i la forma de dur-lo a terme, i va dir que el senyor Salazar Alonso en ingressar a la presó manifestà:

—Senyor director: vull manifestar la meua gratitud a aquesta anarquistes pel tracte que d'ells he rebut.

La darrera consigna: Cal que en venir l'hivern la guerra hagi estat acabada i els feixistes vençuts. Els qui, a ciutat es resisteixen a entregar el fusell són enemics del poble.

En un colegio religioso Armas, retratos y libros carlistas

Al estallar el movimiento nacional revolucionario, desatado en España por la sublevación militar fascista reaccionaria de 19 de julio de 1936, el pueblo armado, defensor de la República y de las libertades patrias, se lanzó, en su primer impulso, a desalojar las guaridas del oscurantismo, conventos, iglesias, colegios religiosos, etc., incautándose de esos locales.

En cada población constituyóse un Comité Central, titulado Frente Popular, integrado por representantes de los diversos partidos políticos, societarios y obreros adictos al régimen legal de la Nación, encargado de dirigir y encauzar el movimiento revolucionario.

El Frente Popular de Tarragona, al unisono de los elementos de izquierda del Ayuntamiento de esta ciudad y con el asentimiento de las autoridades de la República y de la Generalidad de Cataluña, procedió rápidamente y con gran acierto a organizar los diferentes servicios, creando, para cada uno, las adecuadas Comisiones técnicas.

En orden al problema escolar y al futuro de la enseñanza pública, el Frente Popular de Tarragona instituyó un Comité, titulado "Comité de defensa de edificios y obras culturales incautadas", encargado especialmente de revisar las existencias de los edificios incautados de carácter religioso-docente, y proceder a su descripción y al inventario de su material pedagógico.

Para la integración de ese Comité de defensa, el Frente Popular de Tarragona pidió un representante a cada uno de los partidos políticos, societarios y obreros de esta ciudad, adheridos al mismo desde su origen. Con esos representantes constituyóse dicho Comité, presidido por el concejal y dignísimo Presidente de la Comisión de Cultura del Ayuntamiento de Tarragona, ciudadano Estanislao Salvadó.

Dividido el trabajo en dicho Comité de defensa, acordóse, entre otros extremos, que, por las respectivas entidades representadas en el repetido Comité, se procediese particularmente a describir e inventariar el local ocupado, por incautación, por cada entidad.

En cumplimiento de lo expresado, el Centro de Unión Republicana de Cataluña en Tarragona (Rambla del 14 de Abril, 75) tuvo a bien designarme a mí para formar parte de dicho Comité de defensa y para realizar el trabajo indicado en el local, convento-colegio, de los llamados "Hermanos Carmelitas de la Enseñanza" (calle de Augusto, 23) que fué incautado por la citada entidad de Unión Republicana.

Nuestra labor

En un mar confuso de cachivaches y papeles dispersos y revueltos, en medio del polvo y de la suciedad, y sudando la gota gorda en estos días del caluroso finido Agosto, nos hemos pasado horas y horas seleccionando objetos y documentos para salvar lo utilizable y destruir lo inservible de cuanto contenía, en el momento de la incautación, el expresado

sado convento-colegio de la calle de Augusto.

En ese pacienzudo y penoso trabajo nos han ayudado voluntariosos auxiliares. Merecen, por lo menos, que, desde aquí, haga mención de los jóvenes maestros Juan Montalá, José M.ª Malafre y Juan Roig, para agradecerles el eficaz apoyo que me han prestado.

Hecha la selección de cuanto encontramos, y clasificado todo en orden a su objeto, convenientemente separado, rotulado y salvaguardado, hemos podido redactar cómodamente, después de esa clasificación, el respectivo inventario que, con los planos del edificio, descripción de sus dependencias carácter y situación económica de la Comunidad, importancia y organización pedagógica del Colegio, etc., hemos entregado en forma de Memoria o informe, a nuestro Presidente del Comité de defensa.

Enseñanzas

La lectura de documentos y la visión de objetos hallados en ese convento-colegio, nos ha permitido reconstruir la historia y la fisonomía de lo que era esa Institución, residencia de los Hermanos Carmelitas de la Enseñanza en Tarragona.

Sin ser de los más pujantes, sino todo lo contrario, y de situación modesta, comparación con otros Institutos religiosos residentes en Tarragona, los Hermanos Carmelitas de la Enseñanza llevaban una vida regalada, libre de privaciones, pues los ingresos de sus rentas y de las mensualidades que pagaban sus alumnos, cubrían con creces todas sus necesidades.

¡Cuántas mentiras e hipocresías han sido puestas en descubierto, al entrar a torrentes la luz de la revolución en esos antros del oscurantismo!

Bajo la capa de su disimulada humildad, de su aparente pobreza y de su mentiroso amor al desvalido, ocultaban sus riquezas. Bajo el pomposo manto de su religión y de su insincero acatamiento al Poder legal constituido, desplegaban actividades políticas contra las instituciones del Estado. He ahí dos características que son un denominador común a todas las congregaciones y agrupaciones religiosas, de tipo católico, que existían en España.

La revolución lo ha puesto todo en evidencia y de una manera bien palpable.

Nuestros hallazgos

Una muestra de lo indicado son los objetos encontrados por nosotros en el edificio que ocupaban en Tarragona los llamados Hermanos Carmelitas de la Enseñanza. Véanse a continuación:

Cuatro fusiles Remington y un revólver, con buena cantidad de municiones.

Una colección de libros carlistas, casi todos ellos con dedicatoria manuscrita del autor para el Director del Colegio.

Gran número de grabados y postales con los retratos de los pretendientes al ex-trono de España, Carlos VII y Don Jaime de Borbón.

Cartas i Circulares de sentido político unas, y de pretendidas organizaciones, otras, (Asociación de Padres de Familia, Federación de Amigos de la Enseñanza, FAE., etc.) encaminadas a contrarrestar y burlar las tendencias progresivas y anticlericales de nuestra República democrática.

Pero, lo más vituperable de las actividades políticas de tales "Hermanos", es que, de, esas actividades hacían partícipes a sus propios alumnos, incluso a los más pequeños. El siguiente detalle lo demuestra.

Cada año, los niños de ese Colegio felicitaban a su Director en el día de su Santo. Entre esas felicitaciones, en el despacho del ex-Director del Colegio, don Cosme Ocerin, hemos encontrado dos postales con el retrato del aspirante a Rey de España, don Jaime de Borbón. Las dos postales llevan, como firma, escrito lo siguiente: "La Sección de párvulos" del Colegio.

Esas postales constituyen una pieza acusatoria de extraordinaria importancia.

¡Qué impudor y qué cinismo: rasgar la inocencia de aquellos niños, contaminándolos con creencias partidistas tan ajenas a la obligada neutralidad pedagógica!

Por lo demás, en la vida interna del Colegio no debía de ser ningún secreto la admiración que el "Hermano" Ocerin sentía por las cosas del carlismo, pues ese Hermano-Director del Colegio tenía en su despacho, colgado de la pared, en sitio bien visible, un magnífico cuadro con el retrato de Don Jaime.

Cruces, medallas, estampas, rosarios, todo junto con revólvers, fusiles, postales y libros carlistas...

Lo que decía nuestro gran Guimerá: "el puñal y la cruz, todo una pieza".

Pedro Loperena

política, unitat econòmica, ja que sense una relació estreta d'aquests factors és impossible crear una germanor entre tots els pobles.

"La Humanitat" comenta:

Som —repetim-ho— a l'hora àlgida, més exigent que mai de disciplina de serenitat i de cautela. Cal fer atenció a l'espionatge, que va convertint-se en una arma perillosíssima que els faciosos tenen muntada a la reraguarda. Una absoluta discreció ens obliga a prescindir de detalls en aquest sentit, però cal fer-hi una extremada atenció."

Compte ciutadans, cal obrar amb cautela i ésser reservats, l'enemic busca per tots els mitjans, saber quines són les nostres intencions. Cal que tothom que tingui responsabilitat sàpiga obrar d'acord amb les circumstàncies.

"La Publicitat" d'ahir diu:

"El marxisme és l'excusa; els països d'imperialisme autoritari volen fer creure que ajuden a destruir el marxisme; el que fan, però, és comprar uns drets, unes posicions en un territori mediterrani. Els generals saben què volen ells i també ho sabem nosaltres, però saben què volen els seus comandataris?"

Els privilegis perduts al 14 d'abril del 1931, la pèrdua de la seva influència damunt l'esfera política del país, ha motivat l'agressió brutal, criminal, a les llibertats. No podran però, vencer un poble que cansat de suportar-los ha decidit, en un gest magnífic i heroic, canviar el curs de l'Història.

MANUEL PEDROL

Olis purs d'oliva

TARRAGONA

Sugrañes, Impressor. — Tarragona

Espigolant

"Solidaridad Obrera", organ de la C.N.T. diu:

"La doliente España en un país de hambrientos y de analfabetos. El presupuesto del estado nunca ha dedicado la atención especialísima que merecen las tareas educadoras. En estos últimos años se ha atendido algo mas que en épocas pretéritas. Pero es indispensable que nos situemos en una senda de mayores vuelos.

Los culpables de este flagelo social son los curas y sus adláteres. La religión no hubiera podido disfrutar de la exclusiva de la enseñanza, si hubiese tenido enfrente a un Estado que verdaderamente se hubiese preocupado de enseñar como se debe y sin omitir a un solo ciudadano."

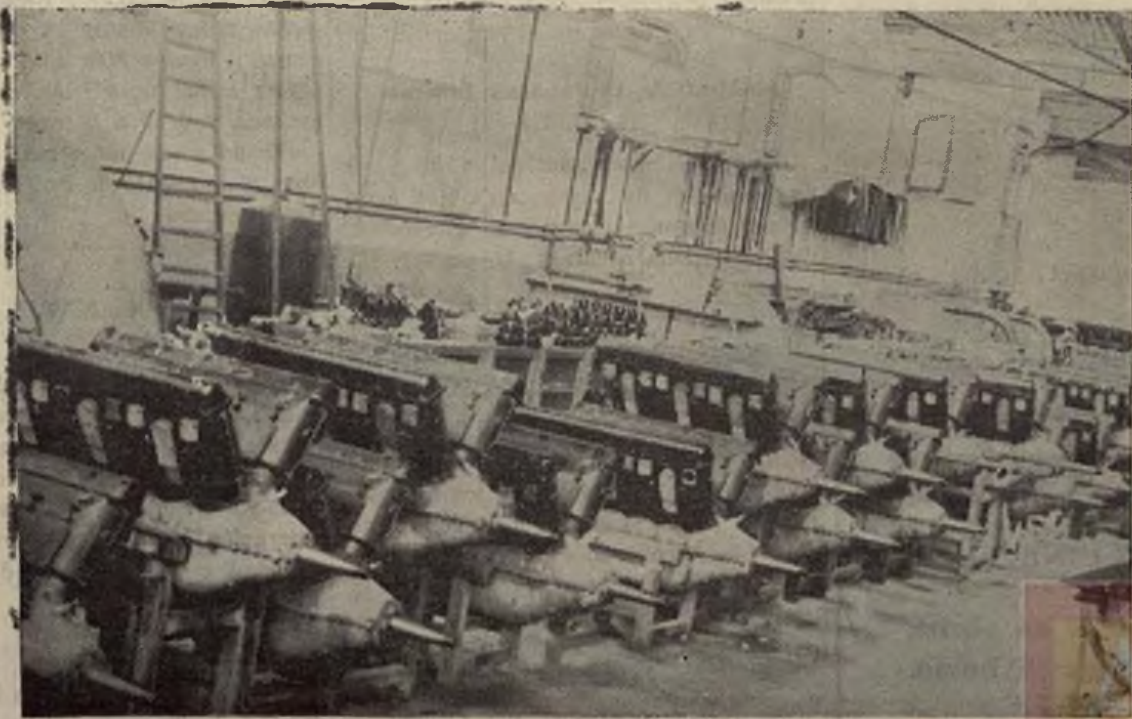
El problema de l'ensenyament ocupa avui un primer pla, d'ell dependrà en

gran part que la futura vida social del país dongui un contingent nombrós d'homes intel·ligents i que puguin prestar un gran servei a la causa. al, doncs, posar tots els esforços per tal de que els treballs donguin aviat el fruit que necessita el país.

"La Batalla" organ del P. O. U. M. assenyala:

"Nin fué largamente ovacionado, por un inmenso público puesto en pie, al decir que Cataluña y Valencia, estrechamente unidas, constituían la vanguardia de la revolución proletaria, y que la clase obrera realizaria en la Península Ibérica una unidad que la burguesía había sido incapaz de realizar."

La llibertat de tots els pobles d'Ibèria farà possible la seva unitat: unitat

Es treballa intensament. Heus ací, en un dels tallers, tres-cents motors d'aviació completament acabats, a punt d'ésser posats en servei (Foto de "La Humanitat".)